om nõvgas nink kuimas minnu, nink mitta särätsed wiggadusſed tullewa jomisſeſt. Minna ütle ſulle ſelgeſt, et ſa ſeſt ajaſt, kui ſa nida wägga joma makkaſid, ei olle ennamb ni moislik mees, kui ennemuiste. Minna palga wägga, et ſa winati huſſus lähhed, kui ſa omma liga jomiſt mahha ei jätta. Et keik ſinno mu ellaminne joba raisku minnu, ſedda näed ſa eſſi. Junkur nink Kubjas omma ikkes ſinno kala päle. Kiik küla-rahwas naerawa nink laitwa ſinno, nink kiik latſed joosſewa ſinno pärra, nink ſõimawa ſinno jodikus kaeras. Mõttle ſedda Aiga taggaſi kui ſa weel ei jonu; Kuida ſiis eggaüts ſinno auu wäärt pidas kuida ſiis ſinno naine ſinno armastas kes nüüd öſe nink paiwal ſinno pärraſt ikkep nink puhkap. Kule Juhhan! wõtta jälle woimuſt henda üle, kui jomisſe himmo ſinnule päle tullep, nink ſinno Kõrtſi ſiſſe kutſup. Saa jälle mehhes, parrandа henda, nink jäta ſedda hirmſa jomisſe mahha, mis ſo hukkätusſe ſiſſe ſatap. Weel on

ſulle

ſulle aig ümberkäända. Minna tahha tehha, mis mo joud kannap, et ſinnuſt weel aus Mees peap ſama, et ſo Herra weel ſulle andwitap. Sa ollid jo muido üts hä Mees, püa nüüd waſtſe nouwuga, Armas Juhhan, jälle ni häes ſada, kui ſa enne ſelle hirmſa jomiſt ollid. Anna mulle kät ſe päle, et ſa truiste ſedda teotuſt tahhad pidada, nink ſedda lija jomisſe mahhajätta, mis ſinns henda õnnes tullep."

Mida pallel ſe Kirriko Õppetaja ſedda Juhhanni arwolikkult. Juhhan ikkos kui lats, nida leikaſid Õppetaja ſannad temmal läbbi ſõda, nink wastas. Õppetajal: Jummal õnnistago teid aus Õppetaja, nink tasſugo teile tuhhat kõrd ſedda häädd, mis teije minnul teete. Teije päſtate minno ühhe hirmſa ello ſeeſt omma õppetuſſe läbbi. Minna olli hukkan Mees, ent ma tahha nüüd teije ſanna kuulda, nink ſedda jomiſt mahhajätta. Ennamb ta ei woinu üttelda. Temma ſilma olliwa wet täis, nink temma läts ſelle kindla nouwoga ärrä: ei ma nüüd ka ilmas ei tahha Wina jua.

Kui